

MAGYARORSZÁGI HIREK

A KANADAI MAGYAR UJSÁG
BUDAPESTI SZERKESZTŐSÉGÉNEK JELENTÉSEI
BUDAPESTI SZERKESZTŐSÉGÜNK CÍME: HEGEDŰS SÁNDOR UCCA 18. IV. 2.

KEDVES MISTER...

Mostanában nagy kanadai-magyar járás volt Budapesten. Elsőnek megérkezett br. Liphay Béla, azután hosszabb időt töltött Budapesten br. Csávossy József, a Kanadai Magyar Szövetség újonnan megválasztott elnöke, sőt átutazott a régi elnök is. Ilyen körülmények között elképzelhető, hogy kanadai magyarság ügye ugy társaságokban, mint hivatalos helyeken nagyon sokszor szóba került. Egészen biztos az, hogy a kanadai magyarság problémáit több oldalról megvilágítva látták itthon és ezeknek a látogatásoknak kétségtelenül meg lesz az a jó hatása, hogy a kanadai magyarok dolgával folyton többet és többet fognak törődni idehaza.

A kanadai magyarság fogalma, mint nagyon jól tudja kedves Mister, csak mostanában lett udvarképes. Ezelőtt egy kalap alá fogták az amerikai magyarsággal, pedig kétségtelenül vannak különbségek, ezeket éppen Önnek nem nagyon szükséges magyarázni. De nemcsak a nagyközönség volt így ezzel a kérdéssel, hanem még a hivatalos hatóságok is. Ha a régi statisztikai kimutatásokat olvassuk vagy a külföldi magyarság helyzetéről szóló poros jelentéseket tanulmányozzuk, esetleg egyáltalában fel sem említik a kanadai magyarságot, vagy pedig csillag alatt hozzátesszük, hogy az amerikai magyarságról szóló beszámolóban bennfoglaltatik az a néhány pár száz család kanadai magyar is, akik Amerikának északi részébe kerültek.

Először az a néhány látogató próbált valami leírást adni a kanadai magyarság helyzetéről, aki a háború után látogatott el Kanadába. A köztudatba pedig azok a levelek vitték be a kanadai magyarságnak a híret, amelyeket Kanadába indult ki-vándorlók küldözgettek haza. Amíg az amerikai magyarság és az óhazai magyarság között mindig megvolt a kapcsolat, addig a kanadai magyarság öntudatosan csak az utóbbi évtizedben kezd belekapcsolódni az összemagyarság életébe.

Kedves Mister, higye el, hogy nagyon sokat jelentenek ezek a látogatások. Nem akarunk személyeket ezáltal lekicsinyelni, de nagy általánosságban talán mindegy, hogy ki az, aki hazatér. A legfontosabb mégis csak az, hogy onnan, abból a másik világból, a hideg és ködös Északról — ahogy itthon elképzelik — megjelenik egy-egy vándor és beszél a messze tőlünk elszakadt magyarok sorsáról.

Ahol emberek vannak, ott a vélemények különbözőek. Az egyik így, a másik úgy látja a tényleges helyzetet. Egyik ilyen szemszögből, a másik más szempontból bírál, de mindegyik mögött ott van a tapasztalat. Mindenki nagyon örül annak, hogy a Kanadai Magyar Szövetség megkezdte működését. Vannak ugyan még gyermekbetegségei, de majd elmúlnak. Csávossy háro, az új elnök most itthon járt, magába szívta a magyar levegőt, érezni fogja kötelességét a magyar ideálokkal és a nagy célokkal szemben.

Nem lehet lekicsinyelni ezt a magyar megmozdulást, mert ha sikerül a nehézségeken diadalmaskodni és kiépíteni az erős szervezetet, úgy igazán olyan eszköz kerül a magyarság kezébe, amellyel eredményeket lehet kiharcolni. A magyar konzul és a magyar külképviselet hatásköre — eltekintve attól, hogy a hatóságok keze külföldön az idegen állam testében mindig

meg vannak köteve — nagyon szűk térre szorul. Csak magyar állampolgárokkal törődhetnek. Nem vehetik pártfogásába azokat a magyarokat, akik az utódállamokból kerülnek ki, holott érzésben jó magyarok. De nem számíthatnak azokra a magyarokra sem, akik lassan-lassan kanadai állampolgárok lesznek. Egy olyan társadalmi szerv, amely egész Kanadát behálózza és amelynek jellege a tiszta magyarság: minden magyart összefoghat abban a rengeteg birodalomban.

Kedves Mister, az ittjárt kanadai magyarok itt is, ott is beszélgettek ezekről a témákról, a sok eszmecserének kétségtelenül meg lesz a maga eredménye. Nemcsak ők jártak itt, hanem, mint mondtuk, ittjárt az egész kanadai magyarság, mert minden hírnök, amely onnan a másik oldalról jön, magával hozza a kanadai magyarság szívének dobogását.

PAIZS ÖDÖN.

MEGLÁTOGATJÁK MAGYARORSZÁGOT A KANADAI UJSÁGIRÓK

Kanadai vendégeket várunk Budapestre. Nem is olyan régen az Egyesült Államok újságíróinak nagy csoportja járta be Európát, hogy megismerjék közvetlen tapasztalásból az itteni életet és viszonyokat. Utjuknak nagyszerű eredménye serkentette kanadai kollégáikat arra, hogy ők is kövessék a példát, ők is bejárják az öreg Európát, ami mostanában nagyon sokat néz át Amerikába példásért, utmutatásért, de ahol azért az amerikai utas rengeteget tanulhat.

Julius 22.-én harmincöt kanadai szerkesztő és kiadó érkezik először Hágába és azután Hollandián, Németországon és Csehországon keresztül jönnek Budapestre. Innen fognak Bécsbe, Olaszországba, Svájcba és Párisba menni, bejárják Spanyolországot és Belgiumot és a Rivierán való pihenés után térnek majd haza.

Budapestten sajnos mindössze negyvennyolc órát töltenek a kanadai újságírók és kiadók, de azért ez alatt a negyvennyolc óra alatt is sokat fognak látni

úgy, hogy hálások vagyunk nekik, amiért Budapestet választották utazásuk keleti határpontjául. Különösen örülünk annak, hogy ők kívántak Budapestre jönni és pedig azért, mert amerikai kollégáiktól rengeteg szépet hallottak Magyarországról és most személyesen kívánnak meggyőződni, vajjon a sok dicséretből mennyi igaz.

A kanadai újságírók nem akarják, hogy európai tanulmányutjukon őket bárkinek személyes kedvessége befolyásolja. Sok amerikai újságíró járt ugyanis úgy, hogy olyan kedvesen fogadták őket mindenfelé Európában, hogy nem számolhattak be őszintén tapasztalataikról, mert úgy érezték, a sok kedvességet legálább egy elismerő cikk írásával viszonozni akarnak beszámolni, benyomásaikról őszintén írni, és ezért úgy határozta ez a társaság, hogy semmiféle meghívást nem fogad el, nem akarnak a meglátogatott nagyvárosok újságírói testületeinek vendégei lenni, hanem, mint egyszerű turisták járják be Európát, hogy újságírói szemmel nézve, részre hajlás nélkül jegyezzék fel mind azt, amit látnak. Eppen ezért minden fővárosban csak külföldi hírlapírók szindikátusával keresnek összeköttetést, hogy az ő kalauzolásukat vegyék igénybe ők járjanak kezükre, hogy minél többet láthassanak, illetve, hogy mindenhol a legérdekesebbet nézzék meg.

A Kanadai Magyar Ujság budapesti szerkesztője tagja a külföldi újságírók szövetségének, s így természetesen élénk részt fog venni a kanadai kollégák fogadtatásában és kalauzolásában. Nyáron lesznek itt a kanadai vendégek, akik ott kint hazájukban már bizonyára sokat hallottak a magyarokról. Látták ottani munkásságukat és meg is szereztek tengerentúli kikerült honfitársainkat. Ezért nézik ők majd különös érdeklődéssel Magyarországot, a kanadai magyarok szeretett óhaját. Lemennek majd a magyar Alföldre, ahol a Marquis vetélytársa, a Tiszavidéki buza terem és meglátják, hogy itt is hogyan dolgozik a magyar szántóvető.

És annak ellenére, hogy mint turisták jönnek és nem akarnak senkinek a vendégei lenni, nem akarják, hogy őket bárki akárcsak egy kedves szóval is

kötelezze, mégis tapasztalni fogják a régi, a hagyományos, de ma is viruló magyar vendégszeretetet, ami már benne van a magyar levegőben. Sok kongresszus van mostanában Budapesten, nagyon sok idegen fordul meg így nálunk és mind a legszébb emlékek távoznak tőlünk. Hisszük és reméljük, hogy a kanadai újságírók is megszeretnek

bennünket, akik kint ismerték a kanadai magyarokat, azokban a szeretet megerősödik, akik pedig kint még nem jutottak kapcsolatba a magyarsággal, egészen bizonyos, hogyha innen visszakérülnek még nagyobb érdeklődéssel és még több szeretettel tekintenek a magyar hazára Kanadába került gyermekeikre.

Hétről-hétre

Nagy lelkesedéssel ünnepelték a héten az egész ország március tizenötödikének nyolcvanegyedik évfordulóját. A fővárosban hatalmas tömegek vonultak fel Petőfi szobrához, az elszakított országrészeket szimbolizáló irredenta szobrokhoz, fenn a várban a honvédelmekhez. Különösen szép volt az egyetemi hallgatók ünnepe, a magyar ifjúságé, akik most is felvonultak a Nemzeti Múzeum elé, ahol nyolcvan egy évvel ezelőtt Petőfi Sándor szavalta el a Talpra Magyart.

Erdély küldte el hozzánk költőit és művészeit, hogy számoljanak be Budapesten arról, amit a Királyhágón történtek. Először a székely költők — csupa nagyszerű fiatal tehetség, az új magyar irodalom képviselői — rendeztek irodalmi estét a Zeneakadémiában. Azután Kolozsvár színészei jöttek el. Régebben Kolozsvárott volt az első magyar színház, ahol otthon találtak a vándorszínészek, míg most sajnos újra vándorbotot kell kezükbe venni, és mint őseink hirdették a magyar szót, a magyar művészetet, mint uttörők.

Hazaérkezett Budapestre a legszebb magyar leány, aki Párisban Európa legszebb leányának címét is elnyerte. Hat héltig ünnepezték Simon Bóskét Párisban és a Rivierán, de éppen ilyen lelkesen fogadták Bécsben és százezer főnyi tömeg tolongott a pályaudvar körül amikor Budapestre megérkezett. Most itthon kipiheni magát, azután át vitórlázik az Ujvilágba, ahol remélhetőleg kiderül, hogy nincs nála szebb az egész világon.

Az új hóhérnak már volt dolga, kivézet egy elvetemült ember, aki hogy szerelmét elvehesse, megfojtotta feleségét és három apró gyermekét. Nográd megyében történt az a borzalmas családirtás, amelynek tette sőt Ferenczy Pál pallért Kozarek Antal akasztotta fel. Sajnos mostanában is nem mulik el nap hogy ha nem is ilyen rettenetes

gaztett, de mindenféle más bűnt követnek el az elvetemült emberek. Ráth György mosoni vasöntő ötszáz pengőt ígért Konrád József asztalossegédnek ha leüti sógorát Márton János jó módu lakatosmestert. Ráth György egész haditervet eszelt ki sógorának meggyilkolására, mert tudta, hogy sok földet adott el, de a pénz még otthon van. A csendőrség felszólítására Konrád szinleg beleegyezett mindennek, Ráth azonban a gyilkosságot másnap estére halasztotta. Márk és Konrád tényleg eljártak a gyilkosságot. Ráth beszaladt, hogy a pénzt elrabolja, de megjelentek a csendőrk, mire szivgörcsben összeesett. Mikor magához tért, türelemesen bevallotta bűnét, hogy pénztért el akarta tenni sógorát láb alól.

Egy kassai orvost is gyilkosság gyanúja miatt vettek őrizetbe. A bűnkronikák ennyi borzalomról számolnak be egyetlen héten.

— Csehszlovákia 30 milliárd jóvátételt köteles fizetni. A jelenleg Párisban időző jóvátételi bizottságban javaslatot tettek arra, hogy Csehszlovákia 30 milliárd korona jóvátételt fizessen a szövetséges hatalmaknak az államalakulás idején átvett vasutvonalakért és állami épületekért. Amennyiben ez a hirdetés feldi a valóságot, a jóvátételi követelés a köztársaság oly nagymérvű eladósodását jelentené, hogy legalább 30 esztendőn keresztül képtelen lenne minden nemű gazdasági fejlődésre. Altlóltag a köztársaságban ezért is nem vezetik be az aranyvalutát, s bár Udrzsál miniszterelnök programjába felvette az aranyvaluta bevezetését, a költségvetésből a legutolsó pillanatban törölték az erre vonatkozó szakaszt.

Telepítési,
bevándorlási engedélyek.

Hajójegyek
Pénz küldés

“PANNONIA”
WESTERN CANADA COLONIZATION SOCIETY
Főiroda: WINNIPEG, Man. 296½ Main St.

BEVÁNDORLÁSI ENGEDÉLYEK — HAJÓJEGY, PÉNZKÜLDÉS

Miután a bevándorlási rendelkezések megváltoztak ajánlatos felvilágosításért azonnal irodánkhoz fordulni. Előre kifizetett hajójegyek és óhazai utak előkészítése. — Pénzküldés amerikai dollárokkal vagy óhazai pénzben. GYORS, BIZTOS, JUTANYOS. — Postán vagy táviratilag. A címzett sajátkezűleg aláírt nyugtáját küldjük vissza feladónak.

TELEPÜLÉS ÉS FARMOK ELADÁSA

JÓ ÉPÜLETEKSEL RENDELKEZŐ FARMOK NAGYOBB RÉSZBEN MŰVELÉS ALATT. KÉSZ SZÁNTÁSSAL 100 DOLLAR ELŐLEGTŐL FELFELÉ TELEPÜNKÖN MEGSZERELHETŐK. — TAVASSZAL VETÉLMAG KÖLCSÖN. — ELSŐ KÉT ÉVBEN EGYHARMAD — KÉSŐBB FELTÉRMEK TÖRLESZTÉS.

MEGJÖTT !! A VALÓDI ÓHAZAI MINŐSÉGŰ

SÓSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA \$1.00

postai rendelésnél \$1.25.

Manitoba és Winnipeg területén egyedül a „PANNONIANÁL” kapható.

HA elfáradtak tagjai a nehéz munkában. HA bármilyen betegségben szenved nélkülözhetetlen háziszer, melyből minden háznál lenni kell. Vegyen vagy rendeljen belőle AZONNAL.

The „Pannonia” Western Canada Colonization Society
296½ Main Str. WINNIPEG, Man.